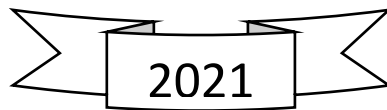

Associació El "Petit Príncep" de Catalunya

Obra participant

El somni de Sant Jordi

El Gran dia estava a punt d'arribar. Aquell any, la Diada de Sant Jordi havia de ser encara més especial després d'un any sense poder-se celebrar a causa de la pandèmia. La Jordina –que fins aquell moment l'havia viscut com a espectadora–, acabava d'engegar un projecte de llibreria en un petit local al centre del poble, era una idea que portava força temps madurant i per això amb molt d'entusiasme i no poques dificultats, va llogar un espai, s'hi va llençar de cap i de sobte es va convertir en llibretera.

N'era conscient que aquell Sant Jordi no es podia deixar res a l'atzar, i el dia abans la llibreria estava plena a vessar de llibres. La Jordina s'havia dibuixat a l'imaginari com seria la paradeta que situaria al davant de la seva botiga, havia triat amb molta cura quins títols hi posaria, en quin ordre, calia destacar els autors més rellevants, una secció per a nens i en un lloc destacat uns quants exemplars de El Petit Príncep, tenia clar que també hi encabiria alguna rosa i faltava decidir quina decoració l'embolcallaria per donar-li el necessari ambient de la Diada; en definitiva tenia tots els detalls fent xup-xup al seu pensament i mentre els repassava anava fantasiejant amb ells.

Per això, res del que ella tenia controlat no podia sortir malament. Va ser en aquell moment que la va envair una sensació sobtada que li va fer recordar el que els homes del temps feia tants dies venien anunciant: La tan esperada pluja podia ser una realitat el dia de Sant Jordi. No obstant aquest dubte, ella mateixa després de donar una ullada al cel, es va convèncer que aquest fet no suposava una amenaça i tot destil·lant il·lusió, va entomar la recta final del dia.

Atrafegada, feta un farcell de nervis, corredisses amunt i avall, decisions d'última hora.... aquest era l'escenari per on es movia la Jordina a d'última hora del dia abans, però en comprovar que tots els serrells estaven ben lligats, es va asserenar i va marxar cap a casa, on va prendre un sopar lleuger i se'n va anar a dormir tot pensant en l'endemà.

I, encara que va caure abatuda al llit no va aconseguir agafar la son perquè tenia un *cuquet* instal·lat dins d'ella que no parava de neguitejar-la i per més voltes que donava, no aconseguia adormir-se i mentre la Jordina cada cop tenia els ulls més oberts, el rellotge anava avançant fins que finalment el son la va vèncer; i és en aquell moment que un somni pervers la va trasbalsar.

I és que el dubte de l'aiguat havia arrelat a la memòria de la Jordina construint una altra veritat i, el seu record es va mantenir viu dins del seu subconscient, que ho va traduir en un pensament negatiu on aquella Diada de Sant Jordi *esdevingué un dia gris i trist, cobert de núvols que enteranyinaven el cel sense deixar sortir el sol i presagiant un imminent xàfec.*

Només muntar la parada de la llibreria, van començar a caure unes grans gotes, que ràpidament van transformar-se en una forta i intensa pluja que queia vertical i es desplaçava de costat, provocant en un no res i sense temps de reacció, que la paradeta semblés una immensa piscina on hi nedaven els llibres alhora que els possibles compradors corrien a buscar aixopluc sota alguna balconada.

Després d'encara no mitja hora, tot s'havia acabat i el sol guanyava terreny als núvols, un sol que lluià amb força i que no deixava sospitar tot el que feia poca estona havia succeït.

I va ser llavors, en aquell moment del somni que el despertador va interrompre el mal tràngol i la Jordina inicialment desconcertada i confosa va tornar força incrèdula a copsar la realitat, i alhora que va adonar-se'n que s'havia despertat va confirmar amb recança que el dia tan esperat ja havia arribat.

Llavors, en prendre consciència i tornar a situar-se en la realitat, ràpidament va enfilar el camí cap a la seva llibreria i en arribar va començar a muntar la parada amb tots els detalls tal i com l'havia estat imaginant . Aquell va ser un Sant Jordi on fins i tot el sol va brillar i tot va sortir com ella hauria esperat; per això va ser una Diada de Sant Jordi rodona on la Jordina va veure i va viure des de un altre angle aquesta tradició tan bonica d'obsequiar amb roses i llibres.